

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VIII. Iudæ desperatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

dum jacebitis in lecto doloris in novissima hora, dum præ angustiis cordis totum corpus, & singula totius corporis membra frigido, & letali sudore diffluent: dum frangentur oculi, deficiet vox palpitabit cor, non aliud expectandum est solatium, non alia audituri estis verba, quàm, sudet, angatur moriatur, pereat, *quid ad nos?* Valeant ergo, quibus hæc tenus servivi, non Domini, sed Tyranni; non Patres, sed carnifices. Tibi me servum offero, & fidelem me fore in serviendo spondeo, ex quo aliquando audiam: *Euge serve bone, & fidelis, quia super paucis fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium Domini tui.* In tua vinea operabor, qui operantibus es merces magna nimis. Tibi me, & mea omnia dedico, ad quem si in tribulatione clamavero, non audiã ut Judas, *Quid ad nos.* Sed ut ipse per Prophetam dixisti: *Clamabis & dicet; ecce adsum.* Te in necessitate invocabo, quia *quacumq; die invocavero te; ecce cognovi, quoniam Deus meus es.* Tibi offero omnes meas lachrymas, qui *absterges omnem lachrymam ab oculis meis.* Si cæcus sim, & clamem cum cæco illo, *IESU Fili David miserere mei,* mox audiam quod ille cæcus: *Quid tibi vis faciam?* Si leprosus sim & tantum dixero, ut leprosus ille, *Domine, si vis, potes me mundare,* statim audiam: *Volo, mundare.* Si post sexcenta peccata dixero quod Judas, sed non ut Judas: *Peccavi,* illico audiam: *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.*

Matt. 25.

21.

Gen. 15. 1

Isa. 98. 9.

Ps. 55. 10.

Apoc. 21.

4.

Matt. 18.

41.

Matt. 8. 4

Matt. 9. 2

§. VIII.

Judæ desperatio.

Quàm sit horrendum incidere in manus Dei viventis, docet nos tremendum exemplum Apostoli pereuntis. *Et abiens laqueo se suspendit.* O tristem juxta ac infidelem abitum! *Abiens.* O quam sūt diversa illa extrema, terminus à quo, & terminus

nus ad quem! Unde abiit, quò devenit? Abiens à luce ad tenebras exteriores & interiores, à gaudio ad luctum, à solatio ad mœrorem, à tempore ad æternitatem, à mundo ad Inferos, ab hominibus ad dæmones, à Christo ad Luciferum, à summo bono ad summum malum. Iudas jam proximus exitio, tetras animo volvebat cogitationes: ferales menti occurrebant larvæ, tristes oculis obiciebantur imagines. Aspiciebat cœlum, illud videbatur in eum tonare, fulminare, sulphur & ignem pluere. Despiciebat terram, hæc sub pedibus ejus videbatur dehiscere, & aperiri, ut eum vivum absorberet. Inspiciebat conscientiam, illic videbantur omnes Furix ex orco emissæ, in pectore ejus stabulari, ut eum exagitarent. Circumferebat oculos per aerem, illic videbatur intueri dæmones in se debacchantes, & exitium minitantes. Respiciebat Christum, ille videbatur ei severissimus Iudex, acerrimus vindex, crudelissimus Tyrannus. Ita omnia latè circumspiciebat, & nusquam solatium: omnia animo volvebat, & nusquam subsidium: omnia anxius, pavidus, sollicitus perlustrabat, & nusquam perfugium: singula oculis, menti, memoriæ proponebat, & nusquam non vel impendens exitium, vel exitii imminens periculum. Scelus quod patraverat, videbatur ei in-expiabile. Sceleris veniam impetrare credebat impossibile; sic tamen vivere, erat & intolerabile; pertæsus ergo vitæ, vir mortis, ubi Filium Dei prodidit, se, sua omnia perdidit. Itaq; ingressus domum, quem fortè videbat, arripuit, vel certè quem non invenit, ipse sibi contextuit laqueū. Et egressus foras, omnia tristibus oculis circumspiciens & secum sævum immurmurans illud Job,

Iob. 3. 2. sed alia mente: *Pereat dies in qua natus sum: & nox in qua*

qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertatur in
 tenebras: obscurent eum tenebrae, & umbrae mortis: oc-
 cupet eam caligo, & involvatur amaritudine. Noctem
 illam tenebrosus turbo possideat. Et illud Jeremiae: *Jer. 20.*
 Quare de vulva egressus sum, ut viderem laborem, & *18.*
 consumerentur in confusione dies mei? His & similibus
 questibus, ac planctibus aera complens, cum vi-
 deret se sine arbitris solitarium, inseruit collum
 in laqueum. Sed antequam spectemus miserrimum
 ejus casum, causam investigemus cadendi. Ecce hic,
 quibus gradibus descendatur ad malum summi mali.
 Primò occurrit animo prava demonis suggestio; huic,
 dum admittitur, succedit delectatio; tum, dum illa non
 repellitur, subsequitur consensio; deinde actus; ex
 frequentibus actibus nascitur cōsuetudo; illa vertitur
 in naturam: tandem ex his omnibus exoritur pertinax,
 obfirmataque in sceleribus consciscendis voluntas,
 quam nulli inferi, nullae minae, nulla intentata
 supplicia dimoveant. Offunditur consceleratissima
 menti horrida caligo, succedit immanis quidam
 ad omnia stupor: Exindè durum, inaccessumq;
 cor, & nulli caeli telis expugnabile: frustra
 clamant è cathedra oratores: frustra obtrudis
 pios, quos legant libellos: frustra obtestaris per
 Christi patientis, dolentis, morientis, sanguinem,
 crucem, mortem: frustra commendas Sacramenta.
 Ridentur omnia; callus obducitur, gratiae hinc
 diminuuntur, inde scelera, pestes, hostes corroborantur:
 conclamatum est Eò malum erumpit, ut neq;
 pejor esse, neq; fieri melior possit. Quid infelicius?
 sic obdurata mens obrigescit malis, & quasi designata
 ad perennes flammis victima, extremum exitium
 praestolatur. De tali homine rectè dixeris, quod de
 Juda Christus: *Bonum erat Matt. 26*
ei, 24.

ei, si natus non fuisset homo ille. Bone JESU, qui pro nobis & incarnatus es de Spiritu S., & natus es ex Maria Virgine; hic nē est aliquis ex hoc cātu, de quo in tuo, & Patris arcano Concilio dictum est ab æterno; *Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille?* Qui æternum planget, hac tristi elegiā. *Pereat dies in qua natus sum; Est nē hic aliquis, cui bonum esset non fuisse natum?* O JESU timore & tremore concutis omnia ossa mea, dum attonas super caput meum illa fulminatrici sententia: *Nescit homo utrum amore, an odio dignus sit; sed omnia in futurum servantur incerta.* Hoc est, nescit homo, an bonum erat ei, si natus non fuisset. Iterum voce tua tanquam rugitu leonis tremefacis cor meum, dū illa enuncias verba, ad quæ meritò tinniant aures omnium hominum: *Multi sunt vocati, pauci verò electi.* Scio me vocatum, nescio electum. Vocatus fuit Judas, sed vocatus tantum, non item electus. Et tamen quomodo non paveo, & propè præ metu contabesco? Judas semel te vendidit, & æternum periit; toties ego te vendidi, quoties gravius te offendi; & quasi securus de salute, certus de electione, non tantum non timeo, non doleo; sed gestio, sed rideo. O Christe! timore pariter, & dolore oppressus, ductus pœnitentia, non illa qua Judas, ego Iuda peior, Iuda ingrator, totum me prosterno ante adorandos Majestatis tuæ pedes, quæ se prostravit ad pedes Iudæ, & dico cum Iuda, *Peccavi, tradens sanguinem justum:* sed sanguis tuus sit super me, & super animam meam, & clamet de terra non Iustitiam, sed Misericordiam. Tu, qui lavasti pedes Iudæ, *amplius lava me, quam Iudam, ab iniquitate mea, ut mundus ab iniquitate mea, sim dignus benignitate tua.*

Matt. 26.

24.

Eccl. I.

Matt. 20.

Ps. 50.